

Komenského, že usnadnil našim právníkům seznámiti se s postupem kodifikačních prací ve státě, s nimž máme mnoho společných zájmů. Mělo jen býti více dbáno ustálené odborné terminologie. Místo »zabezpečující opatření« užívá se obecně terminu »zabezpečovací opatření«, místo »projekt«, »osnova« nebo »návrh«, místo »trestní čin« »trestný čin«, místo »trestné řízení« »trestní řízení«. Také korektura mohla býti pečlivější. Solnař.

Z ČASOPISŮ. — Časopis pro právní a státní vědu. Ročník XIV. — Číslo I.—II. — Dr. Fr. B r y c h t a: Posmrtná vzpomínka na Dr. Josefa Podbrdského. — Dr. Frant. V á ž n ý ml.: Reforma ustanovení švýcarského obligačního zákona o cenných papírech. — Dr. Josef H a v l í č e k: Jevy para(meta)psychické a jejich význam pro trestní právo.

Moderní stát. — Ročník IV. — Číslo 2. — JUDr. J. F i š e r: Jak Německo, Rakousko a Anglie řeší po válce problém úpravy samosprávných financí? — Dr. Alfred F u c h s: Novinářovo vzdělání. — Dr. C. H a r a o u i: Na koho myslí Reichswehr?

Právní obzor. — Ročník XIII. — Číslo 16—20. — Prof. Dr. Frant. R o u č e k: Něco o konversi a tak řečené »via facti«. — Ferd. T u š: K otázce unifikace poplatků v republice Československé. — Zpráva o priebehu III. sjazdu právníkov československých v Bratislave 1930.

Soudcovské listy. — Ročník XII. — Číslo 2. — K o ž e l o u ž e k: Otázka útrat soukromého účastníka. — Jan M ü l l e r: K osnově zákona o vyrovnacím řízení. — Dr. Antonín R ů ž e k: Ještě o otázce, které nesporné věci mají býti u krajských soudů vyřizovány samosoudcem a které senátem. — Č. 3. — Dr. Josef B u d n í k: Rozhodčí klausule v kolektivních smlouvách — Dr. Jar. Š i m á k: Exekuce proti osobně ručícímu společníku na základě exekučního titulu, dobytého proti společnosti veřejné nebo komanditní. — Přílohy: Dr. Fr. P o l á č e k: Podmíněné odsouzení. — Dr. František K r o n b e r g e r: Řízení vyžadovací.

Všehrd. — Ročník XII. — Číslo 6. — Dr. Jiří K o j e c k ý: K otázce platnosti nařízení 96/1854. — Matůš K a v e c: Ústřední výkonný výbor SSSR. — Dr. Jaroslav P a u k: Místní působnost trestních zákonů. — Číslo 7. — Doc. Dr. J. K l i m e n t: Závazné či volné mandáty? — Dr. Mil. H o r k a: Trestní řízení hornopolicejní. — Dokončení článku P a u k o v a.

D E N Í K.

Ve vlastní věci. V »Nár. Politice« ze dne 7. března t. r. uveřejnil p. JUDr. Jaroslav J a b l o n s k ý, advokát, projev, jež zde doslovně otiskujeme:

»Časopisy levého směru obohaceny byly v poslední době orgánem, který by však sloužiti měl výhradně vědě právní i státní a jež vydává Právnícká jednota v Praze s podporou České akademie pro vědy, slovesnost a umění. Letos jest tomu právě 70 let, co počal

tento časopis vycházeti pod názvem »Právník«, který byl vždy chloubou české vědy právnické jak po stránce praktické, tak teoretické. Kdo by dnes hledal tyto dřívější přednosti časopisu »Právník«, velmi by se zklamal, neboť dnešní »Právník« neliší se nijak od některých politických orgánů, jak nasvědčují články v sešitu 3. a 4., v nichž schvalovány jsou útoky Dr. Stránského proti soudcům a proti soudcovské neodvislosti. S nechutí čtou se tyto články, uveřejněné v rubrice »Deník«, a bylo uvažováno v kruzích praktických juristů o patřičných krocích, aby časopis »Právník« věnován byl skutečně vědě právní a nikoliv politickým případům Dr. Stránského.

Předkládáme s klidným svědomím tento projev svým čtenářům; nechť posoudí sami, srovnávají-li se tvrzení v něm obsažená se skutečností.

V sešitě 3. patrně p. pisatele rozčilil článek »Vážné zjevy«, v němž prostě reprodukuje odpověď, kterou dal ministr spravedlnosti Dr. M e i s s n e r dne 6. února t. r. v poslanecké sněmovně, a připojujeme několik poznámek, diktovaných právě jen starostí o právní řád a blaho státu.

Jak v tom p. pisatel může spatřovati schvalování »útoků Dr. Stránského proti soudcům a proti soudcovské neodvislosti«, je přímo nepochopitelné. V seš. 3. je ovšem také noticka »O nezávislosti soudcovské«, ale opět jen jako doslovný otisk projevu ministra Dr. M e i s s n e r a.

A co, probůh, četl s takovou »nechutí« p. pisatel v seš. 4., takže prý je dokonce uvažováno v kruzích praktických juristů o »patřičných krocích, aby časopis »Právník« věnován byl skutečně vědě právní a nikoli politickým případům Dr. Stránského?« Rozčililo jej snad již pouhé jméno Dr. A d o l f a S t r á n s k é h o, (jenž je otcem poslance Stránského) a jeho článek, v němž přiznává: »Mohl bych jen potvrdit, že jsou soudcové elitou úřednictva« a i jinak soudce chválí? Zde je sice jméno Dr. Stránského, ale kde jsou tu »útoky proti soudcům a proti soudcovské neodvislosti«? A tak věru nevíme, co si o projevu p. pisatele máme mysliti. Odpovídáme zatím toto:

Nedáme se nikým omezovati v kritice veřejných zjevů s právnictvím a s právním řádem souvisejících a nebudeme se při tom ohlížeti ani napravo ani nalevo. Politiku pěstovati nebudeme, ale nebudeme se rozpakovati nazvat věc pravým jménem, i když tím vyvoláme »nechut« těch, kdož posuzují vše s hlediska své politické strany.

Starostlivost p. pisatele o v ě d e c k o u úroveň našeho časopisu odmítáme; máme za to, že p. pisateli, hledíce k jeho projevu, nijak neubližujeme, když mu k tomu odpíráme jakoukoli legitimaci.

Redakce.

Může-li manželka soudní exekucí býti donucena k návratu do domácnosti mužovy. O této otázce uvažuje Dr. K ö s s l e r v Ger.